

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **M. V.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2009, č. j. 41 Cad 90/2009 - 23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná rozhodnutím ze dne 22. 4. 2009, č. X, zamítla žalobcovu žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Hodoníně ze dne 15. 4. 2009 není žalobce plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 60 %. Žalobci pak nadále náleží částečný invalidní důchod.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 25. 11. 2009, č. j. 41 Cad 90/2009 - 23, žalobu žalobce napadající shora uvedené rozhodnutí žalované zamítl. Na základě posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Brno, ze dne 19. 10. 2009, soud dospěl k závěru, že žalobce nebyl ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí plně invalidní. Posudková komise totiž pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce stanovila na 50 %, přičemž odlišné hodnocení od posudku okresní správy sociálního zabezpečení náležitě odůvodnila. Podle soudu tak zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nedosahuje potřebné 66 % míry, přičemž se u žalobce nejedná o zdravotní postižení podle přílohy č. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Soud uzavřel, že žalobce nebyl plně invalidní a tudíž nesplnil podmínky pro přiznání plného invalidního důchodu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, kde uvedl, že žádá o její vyřízení Nejvyšší správní soud.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 5. 1. 2010, č. j. 41 Cad 90/2009 - 29, byl žalobce vyzván, „*aby ve lhůtě do jednoho měsíce ... doložil plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti*“ a následně, aby jeho prostřednictvím doplnil údaj o tom, kdy mu byl napadený rozsudek doručen, v jakém rozsahu jej napadá a uvedl důvody kasační

stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Soud mj. uvedl, že zastoupení advokátem je v řízení o kasační stížnosti povinné a představuje podmínku řízení, přičemž stěžovatele současně poučil, že nebude-li doložena plná moc a doplněny důvody kasační stížnosti a rozsah napadení, bude kasační stížnost odmítnuta. Vedle toho poučil stěžovatele též o možnosti požádat o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti podle § 35 odst. 8 s. ř. s.

Uvedená výzva krajského soudu ze dne 5. 1. 2010 byla stěžovateli doručena postupem podle § 42 odst. 5 s. ř. s. a § 50 odst. 1 o. s. ř. dne 15. 1. 2010. Doklad o tom se nachází v soudním spise na č.l. 29. Na výzvu reagoval stěžovatel podáním ze dne 5. 2. 2010, v němž požádal o vyřízení kasační stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu a shrnul ve stručnosti průběh řízení před žalovanou a krajským soudem.

K tomu, aby se Nejvyšší správní soud mohl meritorně zabývat kasační stížností napadající rozsudek krajského soudu je třeba, aby byly splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Podmínkou řízení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. je prokázání skutečnosti, že stěžovatel je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, nebo že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Na nezbytnost zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti byl stěžovatel upozorněn již v rámci poučení obsaženém v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2009, č. j. 41 Cad 90/2009 - 23. V návaznosti na včas podanou kasační stížnost byl stěžovatel usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 5. 1. 2010, č. j. 41 Cad 90/2009 - 29, vyzván, aby odstranil nedostatky spočívající především v absenci povinného zastoupení advokátem, přičemž jej krajský soud současně upozornil na právní následky nezastoupení. Stěžovatel byl rovněž poučen o možnosti požádat o ustanovení advokáta soudem. Na uvedenou výzvu však stěžovatel ve stanovené měsíční lhůtě reagoval toliko podáním ze dne 5. 2. 2010, kterým pouze zkráceně zrekapituloval průběhu řízení před žalovanou a krajským soudem, aniž současně doložil udělenou plnou moc advokátovi či požádal soud o jeho ustanovení.

Podle Nejvyššího správního soudu krajský soud poskytl stěžovateli dostatečnou možnost k uplatnění svých práv, čehož však stěžovatel nevyužil. Za dané procesní situace je třeba vycházet z toho, že stěžovatel není zastoupen advokátem, protože nejsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 a § 37 odst. 5 s. ř. s. kasační stížnost stěžovatele odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. března 2010

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu